

In dankbare herinnering aan

BERNARDINA JOHANNA KAALVERINK

sinds 1980 weduwe van
Johannes Josephus Hering.

Ze werd geboren op 12 januari 1909
in de gemeente Losser.

Gesterkt door enkele ziekenzalvingen en na een
liefdevolle verzorging in verpleeghuis
Bruggerbosch is zij op 15 augustus 1998
- Maria Hemelvaart -

te Glanerbrug in alle rust overleden.

We hebben haar op 19 augustus na de uitvaart-
plechtigheid in de kerk van Onze Lieve Vrouw
v.d. Allerheiligste Rozenkrans op het parochie-
kerkhof naast vader te ruste gelegd.

Zij was een vrouw die meer leefde voor anderen
dan voor zichzelf. Hardwerkend en zorgzaam
heeft zij liefdevol acht kinderen grootgebracht.
Ze was altijd in de weer, ook nog in de bejaar-
denbungalow, zodat ze zichzelf nauwelijks tijd
gunde om even gezellig bij haar bezoekende kin-
deren of kleinkinderen te komen zitten.

Moeder was zeer godvruchtig, bezocht trouw en
veelvuldig de kerk, bad en zong veel, was onaf-
scheidelijk van de rozenkrans en had een grote
voorliefde voor Maria. De vele bedevaartreizen
naar Banneux en het bezoek aan Lourdes moe-
ten hoogtepunten in haar leven zijn geweest.

Zij was erg sociaal voelend. In de jaren dat we
zelf nauwelijks voldoende te eten hadden, bracht
ze met haar kinderen brood naar straatarme
mensen.

Haar schaarse vrije tijd besteedde ze aan het
bezoeken van zieke familieleden of kennissen.
Haar kinderen stuurde ze op pad naar hulpbe-
hoevende tantes.

Ze kon lekker koken en bakken. Het eten smaak-
te altijd voortreffelijk en ze was gesteld op kwali-
teit. In haar leven heeft ze ongeveer drieduizend
caken gebakken die door heel Twente hun weg
vonden.

Toen de meeste kinderen volwassen waren, was
er tijd en geld om op vakantie te gaan. Ze genoot
enorm van die reizen, was altijd onder de indruk
van de mooie natuur en kwam steevast met wat
planten of boompjes terug. Ze hield van bloemen
en planten en werkte eigenlijk liever in de tuin
dan in huis. Op haar tachtigste kweekte ze nog
afrikaantjes in het halletje van de bungalow.

Moeder was een sterke vrouw die nooit ziek in
bed heeft gelegen, totdat het noodlot toesloeg:
Bennie overleed. Dit moet haar geknakt hebben.
Hoewel ze aanvankelijk nog fanatiek sjoelde en
aan bingo's deelnam, zagen we haar geestelijk
snel achteruitgaan. Ze was niet in staat om haar
verdriet te uiten, zoals zij dat ook niet met haar
woede kon. Het enige wat je dan zag was een
enorm boos vertrokken gezicht. Uiteindelijk was
ze helemaal niet meer in staat om zich te uiten.
Zo is ze ook overleden: zwijgzaam, stil en rustig.

Wij danken jullie hartelijk voor alles wat jullie
voor moeder gedaan en betekend hebben en ook
voor de laatste eer die jullie haar hebben be-
wezen.

Familie Hering